

FRANCI- SCI TVRRIANI SOCIETATIS IESV,

Aduersùs Magdeburgenses Centuriatores pro Cano-
nibus Apostolorum, & Epistolis Decretalibus
Pontificum Apostolicorum, Libri Quinq;

AD ILLVSTRISS. ET REVERENDISS.
D. D. STANISLAV M Hofium, S. R. E.
Cardinalem, & Episcopum Var-
mienfem.

COLONIAE,
Apud Geruinum Calenium & haeredes Ioannis Quenel,
ANNO M. D. LXXIII.

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO REGVM.
et Bibliotheca

ILLVSTRISSIMO, ET REVERENDISSIMO D. D.

STANISLAO HOSIO, S. R. E. CARDINA-
LI, ET EPISCOPO VARMIENSI,

Franciscus Turrianus Societatis IESV.

VIA neque semper, nec omnes, qui ad vtilitatē ecclesiæ vel alijs seculis, veletiam hoc nostro scripserunt, Reuerendissime Domine, cui nominatim opera sua dicarent, curasse videntur, non enim est hæc scriptorum lex, aut vice legis mos, fieri solet, vt cum clarum & insigne alicuius nomen apparet operi inscriptum, cui opus dicatum sit, continuo quidam tacita quadam curiositate audire aueant, quid causæ in authore fuerit, vt dicaret: præsertim, si author huiusmodi dicationibus aliâs in alijs libris suis non studuisse videatur, vt nobis cum in seculo essemus, contigit. Quare, vt curiosis istis & auidis, si qui erunt, principio satisfaciâ: Libros hos quinque, quos pro defensione canonum Apostolorum & epistolarum decretalium Pontificum Apostolicorum confecimus, vt tibi dedicatos emittere, plura erant, quæ suaderent: primum, quod cum ipse tanto studio nobilissimam Germaniam tibi charissimam adiuuandi, eosq; qui in ea à recta via Maiorum suorum, miserabiliter à principio seducti, deflexerunt, ad lucem reuocandi teneris, vt nihil magis cupias, nihil aliud te iam diu dies ac noctes sollicitet, tu occurrebas maximè dignus hoc munere, cuius semper aures his beati Iacobi vocibus videntur vndique

FRANCISCI TVR- RIANI SOCIETATIS IESV,

ADVERSVS MAGDEBVRGENSES CEN-
turiatores pro Canonibus Apostolorum,
LIBER PRIMVS,

*Responsio ad ea, quæ Magdeburgenses Centuriatores in proœmio accu-
sationis Canonum Apostolorum, in eos obijciunt: & defensio Canonis xvij.
de secundis nuptijs ordinando Clerico prohibitis: & explanatio loci Pauli
ad Titum de continentia Sacerdotum, Collatis locis scripturæ, & examina-
ta proprietate & consuetudine verbi Continentiæ, in scripturis. Cap. I.*

T igitur ad omnia, quæ Magdeburgenses Centuriatores in Ecclesiasticos Canones Sanctorum Apostolorum obijciunt, responderè iam incipiamus, ordiamur ab eorum proœmio: sic enim illi orsi sunt:

Canones illos, qui à Clemente Romano , ,
versu dicuntur, & nomine Apostolorum , ,
circunferuntur, ab Apostolis nõ esse con- , ,
scriptos, nec hoc seculo tales extitisse, , ,
multis firmis argumētis probari potest.] , ,

Hactenùs proœmium, in quo illud pri-
mum non intelligo, quid sibi velit, quod
aiunt, Canones illos, qui à Clemēte Rom.

versu dicuntur. Ex qua enim lingua versu? aut quis vnquam dixit à Clemen-
te versos, præter Magdeburgenses? an versu è Græco in Latinum? ecquis igno-
rat, Clementem Romanum lib. 8. de constitutionibus Apostolorum Græ-
cè scripsisse, esseq; Apostolorum Canones extremã partem libri octauu? ta-
meti ignorasse quidem Magdeburgenses non mirum erat, si hi libri non
essent iam pridem in lucem editi, & in publico versarentur. An fortassis ex-
istimãrunt Magdeburgenses, ex lingua Hebraica, aut Syra, aut Arabica, in
Græcam à Clemēte trãslatos? ipsi ergò viderint, quid dicere voluerint, aut
quomodò à Clemente versos intellexerint. Libenter equidem dissimulã-
sem hoc, quia parum aut nihil ad causam refert, nisi cum ijs agerem, qui se
in omnibus acutos & perelegantes viros putant, & præ se cæteros homines
nihili faciunt. Præterea, quod in eodem proœmio dicunt, non esse ab Apo-
stolis conscriptos canones istos, Quis hoc negat? aut quis vnquam ex catho-

*Magd. inscis-
te Canones
Apostolorum
versos à Cle-
mente dicunt.*

FRANCISCI TVR- RIANI SOCIETATIS IESV,

ADVERSVS MAGDEBVRGENSES CENTV-

riatores pro Epistolis decretalibus Pontifi-
cum Apostolicorum,

LIBER QVINTVS.

Egimus in Actis Apostolorum, Illustris-
sime & Reuerendissime Stanislæ Hosi,
multos fuisse Ephesi ex eis, qui fuerant
curiosa sectati, (erant autem inter curio-
sa illa, vt magni Authores testantur, in
primis magica & diuinationes) qui con-
tulerunt, inquit, libros suos, & combus-
serunt eos coram omnibus. Horum si-
miles sunt multi ex Germanis, qui etfi
disciplina Luteri tanquam magica quæ-
dam ars, eos aliquandò dementasset, is
enim velut alter Simon, dixit se esse ali-
quem magnum, & sicut de illo scriptum
est, in multis locis Germaniæ omnes ei

auscultabant à minimo vsque ad magnum: tamen quia erant ex nobis, vt
beatus Ioannes ait, vt nobiscum permanerent, damnata hæresi, & praua atq;
hæretica sua curiositate, ac combustis libris ad ecclesiam catholicam pro-
pitio Deo iam redierunt, & vt quotidie plures redeant, plurimi ex nostris,
vt boni operarij, quanto possunt studio curant, alij sermonibus, alij scri-
ptionibus librorum, alij assidua ad Deum precatone, alij vita, facti, sicut
Apostolus Timotheo præcepit, exemplum fidelium in verbo, in conuersa-
tione, in charitate, in fide & castitate. Qui verò in Luteranis adhuc perma-
nent, & doctrina ac libris flamma dignis Luteranorum vt pergunt, quo-
rum consummatio, vt idem Apostolus ait, in combustionem, hi sunt simi-
les Ephesiorum illius dex cultorum, quippe qui velut Dianam quandam
multimãmiam, quam Græci πολέμαθον vocant, hæresim Luteranam colunt,
quæ misera & execrabili fœcunditate, tam multas iam peperit & aluit se-
ctas. Hi repudiata doctrina, quam patres ac maiores eorum, sicut ab initio
acceperant, semper professi fuerunt, nouam disciplinam prauè curiosi sus-
ceperunt, & sectantur. Curiosum enim est, ad nihil aliud vacare, nisi aut
dicere, aut audire aliquid noui, vt de Atheniensibus illis beatus Lucas scri-
bit. Hinc tot iam apud Luteranos hæreses, quot apud illos philosophorum
sectæ. Perductum est ad exitum in nouis istis hæreticis, quod Apostolus
presby-

Act. 19.

I. Ioan. 2.

I. Tim. 4.

Act. 18.

Act. 17.